

30 Σεπτεμβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΡ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 343/88)

-
- Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Συνέπειες — Βάση επανεξέτασης —
Νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε, κατά το χρόνο, που είχε
ληφθεί η ανακληθείσα απόφαση.
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Καταρτισμός — Εγκύκλιος 491 — Σημαντική τροποποίηση βαθμολο-
γίας εμπιστευτικής εκθέσεως από προσυπογράφοντα λειτουργό χωρίς
συζήτηση με αξιολογούντα λειτουργό — Παρατυπία, η οποία υπό τις
περιστάσεις ήταν ουσιώδης, γιατί επηρέασε αποτέλεσμα.
- 10 Πλάνη περί τα πράγματα — Παράλειψη δέουσας έρευνας με αποτέλεσμα
την άγνοια ουσιώδους γεγονότος — Είναι πλάνη περί τα πράγματα —
Λήψη υπόψη μη υφισταμένου γεγονότος ή μη λήψη υπόψη υφισταμένου
γεγονότος — Είναι πλάνη περί τα πράγματα.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Προπαρασκευαστικές πράξεις — Ακυρότητά των οδηγεί σε ακυρότητα
την τελική πράξη της προαγωγής.
- 20 Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Προπαρασκευαστική πράξη — Προαγωγές
— Εμπιστευτικές εκθέσεις — Είναι προπαρασκευαστικές πράξεις —
Ακυρότητα των οδηγεί σε ακυρότητα την τελική πράξη της προαγωγής.

- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Κατάρτιση — Εγκύκλιος 491 — Κανονισμός 5 — Υποχρέωση αξιολογούντος, εάν ο αξιολογούμενος υπηρέτησε υπό τον αξιολογούντα κατά το σχετικόν έτος για διάστημα μικρότερο των 6 μηνών — Παράλειψη συνεννοήσεως με προηγούμενο λειτουργό — Παρατυπία, η οποία υπό τις περιστάσεις ήταν ουσιώδης, γιατί επηρέασε αποτέλεσμα. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Εκτός αν άλλως ο νόμος ορίζει, οι εντός υπηρεσίας δεν μπορούν να ευνοούνται έναντι των εκτός — Αρχαιότητα — Δεν μπορεί να θεωρηθή πλεονέκτημα έναντι υποψηφίων πρώτου διορισμού — Λαμβάνεται υπόψη μόνο προς αξιολόγηση πείρας. 10
- Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Χρηστή διοίκηση — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής στην δημόσια υπηρεσία — Σύγκριση αρχαιότητας υποψηφίων, εκ των οποίων ο ένας δεν ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο υπάλληλος — Υπό τις περιστάσεις οδήγησε και σε παράβαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Το διορίζον όργανο πρέπει να συνεκτιμά όλα τα προσόντα μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία. 20
- Η Ε.Δ.Υ ανεκάλεσε μετά από νομική συμβουλή την προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου στην επίδικη θέση, που είχε γίνει στις 4.2.86 και αφού επανεξέτασε το θέμα προήγαγε εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην θέση. 25
- Κατά την επανεξέταση το ενδιαφερόμενο πρόσωπο παρεπονέθη, ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις γι' αυτόν στα έτη 1983 και 1984 ήταν προϊόν προκατάληψης. Η Ε.Δ.Υ. ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή, ο οποίος εξεδήλωσε συμφωνίαν του με όσα είχαν αναφέρει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Καθ' όσον αφορά την έκθεση 1984 ο Διευθυντής, ως προσυπογράφων λειτουργός, την είχαν αλλάξει από "λίαν καλός" σε "εξαιρετός" χωρίς συνεννόηση με τον αξιολογούντα λειτουργό, ενώ την έκθεση του 1983 την είχε προσυπογράψει ως Διευθυντής, χωρίς οποιανδήποτε παρατήρηση. 30
- Ως αποτέλεσμα η Ε.Δ.Υ απεφάσισε και δεν έλαβε υπόψη τις εκθέσεις 1983 και 1984. Προήγαγε δε το ενδιαφερόμενο μέρος, βασισθείσα στις "εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις 1982 και 1985" και στο γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν "ο αρχαιότερος". 40

5 Ο Αιτών, ο οποίος υπερεφερούσε σε προσόντα, δεν ήταν κατά την 4.2.86 υπάλληλος. Αργότερα και βάσει νομοθεσίας απέκτησε την ιδιότητα του υπαλλήλου με ισχύν από χρόνο προγενέστερο της 4.2.86. Τούτο ώθησε την Ε.Δ.Υ να τον θεωρήσει υπάλληλο και να συγκρίνει την αρχαιότητά του με την αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους.

10 Τέλος και σχετικά με την έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος του 1985 πρέπει να σημειωθεί, ότι ο αξιολογών λειτουργός ανάλαβε καθήκοντα άμεσα προϊστάμενου του ενδιαφερομένου μέρους τον Αύγουστο του 1985 και ετοίμασε την έκθεση, που είναι ενιαία για ολόκληρο το έτος κατά παράβαση του Καν.5, δηλαδή χωρίς συνεννόηση με τον προηγούμενο άμεσα προϊστάμενο του Αιτούντος.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού έκρινε ότι:

- α. Η Ε.Δ.Υ ορθά παρεγνώρισε την έκθεση του 1984, όπου ο προσυπογράφων λειτουργός επέφερε τις πιο πάνω αλλαγές χωρίς προσυεννόηση με τον αξιολογούντα λειτουργό.
- 20 β. Η Ε.Δ.Υ. δεν έκανε τη δέουσα έρευνα σχετικά με την έκθεση του 1983 και επομένως περί τα πράγματα επλανήθη όταν απεφάσισε να την αγνοήσει.
- 25 γ. Η εμπιστευτική έκθεση 1985 έπασχε από παρατυπία, η οποία, ως προκύπτει από το ίδιο το κείμενο της τελικής απόφασης, ήταν ουσιώδης, γιατί επηρέασε το αποτέλεσμα.
- 30 δ. Επανεξέταση αποφάσεως μετά από ανάκληση πράξεως γίνεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά τον χρόνο της ανακληθείσας αποφάσεως. Κατά τον κρίσιμο αυτόν χρόνο ο Αιτών δεν ήταν υπάλληλος. Επομένως θεωρώντας τον ως υπάλληλο και συγκρίνοντας την αρχαιότητά του με εκείνην του ενδιαφερομένου ατόμου, η Ε.Δ.Υ επλανήθη και υπό τις περιστάσεις παρεβίασε και τις αρχές της χρηστής διοικήσεως.
- 35 ε. Σχετικά με θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής οι εντός υπηρεσίας δεν έχουν πλεονέκτημα έναντι των εκτός υπηρεσίας, εκτός όπου ο νόμος άλλως ορίζει. Εάν δε ληφθή υπόψη αρχαιότητα υποψηφίου ήδη στην υπηρεσία έναντι υποψηφίου, που δεν είναι στην υπηρεσία, υπάρχει παράβαση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως.
- 40

στ. Η Ε.Δ.Υ. δε συνεκτίμησε όλα τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους μαζί με τα άλλα κριτήρια.

ζ. Ο Αιτών απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

5

Ακύρωσε την επίδικη απόφαση.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.
Ουδεμία διαταγή για έξοδα.*

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081,

15

Republic v. Argyrides (1987) 3 C.L.R. 1092,

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

Photos Photiades and Co. v. Republic, 1964 C.L.R. 102,

20

Roditis v. K. Karageorghi and Others (1965) 3 C.L.R. 230,

Nicolaides v. The Greek Registrar or the Co-operative Societies and/or Another (1965) 3 C.L.R. 585,

25

Christides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 732,

HadjiLouca v. Republic (1966) 3 C.L.R. 854,

30

Iordanou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 245,

Republic v. Gava (1968) 3 C.L.R. 322,

Agrotis v. Electricity Authority (1981) 3 C.L.R. 503,

35

Georghiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 16,

Christofides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1127,

40

Papacharalambous v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1042,

- Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1121,
Republic and Another v. Aristotelous (1982) 3 C.L.R. 497,
- 5 *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,
Pantazis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2272,
Andreou v. Republic (1979) 3 C.L.R. 379,
- 10 *Michaeloudis v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 963,
Michaelides and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,
- 15 *Dometakis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673,
Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3 Α.Α.Δ. 823,
Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098,
- 20 *Ιωνά και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775.

Προσφυγή

- 25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο προάχθηκε στη θέση Επιμελητή (Ουρολογίας) Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αντί του αιτητή.
- 30 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.
 Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.
- 35 Ενδιαφερόμενο μέρος παρουσιάσθη προσωπικά.

40 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή"). ημερομηνίας 29 Ιανουαρίου, 1998, που δημοσιεύτηκε στις 26 Μαρτίου, 1988, στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με Αριθμό Γνωστοποίησης 802, με την οποία ο Σπύρος Ζ.

Ηλιάδης (ενδιαφερόμενο μέρος) προάχθηκε στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επιμελητή (Ουρολογίας) Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 9 Αυγούστου, 1985. Αριθμός 2070 και Αριθμός Γνωστοποίησης 2120. Αιτήσεις έπρεπε να υποβληθούν και να σταλούν στον Πρόεδρο της Επιτροπής όχι αργότερα από τις 31 Αυγούστου, 1985. 5 10

Ο αιτητής υπόβαλε αίτηση για πρώτο διορισμό. Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν δημόσιος υπάλληλος - Ιατρικός Λειτουργός 1η τάξης. 15

Στις 4 Φεβρουαρίου, 1986, η Επιτροπή αποφάσισε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση από 15 Φεβρουαρίου, 1986. Η νομιμότητα της προαγωγής προσβλήθηκε με τις προσφυγές 333/86 και 362/86. 20

Στις 13 Νοεμβρίου, 1987, η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας συμβούλευσε την Επιτροπή ότι οι πιο πάνω προσφυγές και άλλες που αφορούσαν την πλήρωση θέσης Επιμελητή στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας θα γίνουν αποδεκτές από το Δικαστήριο ύστερα από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 589 - (βλ. **Republic v. Panayiotides** (1987) 3 C.L.R. 1081 και την Απόφαση της Αναθεωρητικής Έφεσης Αρ. 678 - **Republic v. Argyrides** (1987) 3 C.L.R. 1092). 25 30

Η Επιτροπή στις 17 Νοεμβρίου, 1987, αποφάσισε και ανακάλεσε την προαγωγή/διορισμό έντεκα προσώπων, μεταξύ των οποίων και του ενδιαφερομένου μέρους. Η Επιτροπή αποφάσισε να επανεξετάσει σύντομα το θέμα της πλήρωσης των έντεκα θέσεων Επιμελητή, που παράμειναν κενές ύστερα από την πιο πάνω ανάκληση. 35

Στις 20 Νοεμβρίου, 1987, το ενδιαφερόμενο μέρος ειδοποιήθηκε για την ανάκληση, ως αποτέλεσμα της οποίας η προαγωγή του ακυρώθηκε αναδρομικά από 15 Φεβρουαρίου, 1986 και επανήλθε στη θέση που κατείχε προηγουμένως, δηλαδή του Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης. 40

5 Στις 7 Δεκεμβρίου, 1987, η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας συμβούλευσε την Επιτροπή να επανεξετάσει το θέμα πλήρωσης των θέσεων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης των αποφάσεων που ανακλήθηκαν - 4 Φεβρουαρίου, 1986 - και η επανεξέταση θα έπρεπε να γίνει με βάση όλα τα στοιχεία που υπήρχαν κατά τον ουσιαστικό χρόνο ενώπιον της Επιτροπής, χωρίς να ληφθούν υπόψη η απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιον της Επιτροπής ομαδικές συνεντεύξεις.

10

Με έγγραφο ημερομηνίας 28 Νοεμβρίου, 1987, που λήφθηκε από την Επιτροπή στις 14 Δεκεμβρίου, 1987, το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε όπως οι εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1983 και 1984 μη ληφθούν υπόψη, γιατί δεν "ήσαν αντικειμενικά και συνετάχθησαν με μόνα κριτήρια την προσωπικήν έναντι μου εμπάθειαν του τότε προϊσταμένου μου και ήσαν αποτέλεσμα σχολίων παντελώς αλλοτρίων προς την δημοσιούπαλληλικήν ηθικήν και την ηθικήν του ιατρικού λειτουργήματος".

15

20

Στις 22 Δεκεμβρίου, 1987, η Επιτροπή ζήτησε από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας (ο "Διευθυντής") να εκφράσει τις απόψεις του αναφορικά με τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην πιο πάνω επιστολή του ενδιαφερομένου μέρους. Ο Διευθυντής "εν τάχει", στις 4 Ιανουαρίου, 1988, απάντησε: "Συμφωνώ με τα σχόλια του κ. Ηλιάδη που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο της πιο πάνω επιστολής σας".

25

Αναφορικά με την εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους για το 1984 ο Διευθυντής, που ενήργησε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, παραδέχτηκε ότι δεν είχε συζητήσει το θέμα με τον Αξιολογούντα Λειτουργό πριν προβεί σε τροποποιήσεις που ήταν πράγματι ουσιαστικές γιατί μετέτρεπαν τη βαθμολογία από "Λίαν Καλός" σε "Εξάίρετος".

30

35

Με επιστολή 20 Ιανουαρίου, 1988, που λήφθηκε από την Επιτροπή στις 29 Ιανουαρίου, 1988, το ενδιαφερόμενο μέρος έστειλε στην Επιτροπή φωτοαντίγραφο των καταλόγων εφημεριών για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 1982 για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του στην προηγούμενη του επιστολή αναφορικά με την επικρατούσα κατάσταση στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου Λάρνακος για τις πληρωμές των εφημεριών.

40

Η Επιτροπή σε συνεδρία στις 29 Ιανουαρίου, 1988, στην οποία παρέστη και ο Διευθυντής, επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των έντεκα κενών θέσεων Επιμελητή. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τις παραστάσεις του υπαλλήλου που περιέχονται στην επιστολή του στις 28 Νοεμβρίου, 1987 και 20 Ιανουαρίου, 1988, και τις απόψεις που διατύπωσε ο Διευθυντής στην επιστολή του ημερομηνίας 4 Ιανουαρίου, 1988, αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους για το 1983 και 1984. Η Επιτροπή κατάληξε στην προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση.

Οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η ακύρωση της απόφασης είναι:-

1. Εμπιστευτικές Εκθέσεις:

1983 - 1984: Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

1985: Ουσιώδης παράβαση των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία εμπιστευτικών εκθέσεων για τις εμπιστευτικές εκθέσεις του 1985.

2. Πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο. Η Επιτροπή αντίθετα προς το νόμο, έλαβε υπόψη την αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους ως ουσιαστικό κριτήριο, ενώ ο αιτητής δεν ήταν δημόσιος υπάλληλος.

3. Πλάνη περί τα πράγματα και παραγνώριση των προσώτων του αιτητή.

4. Υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

5. Η Επιτροπή απέτυχε να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο και ότι ο αιτητής έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία ενεργεί ex tunc και επιφέρει την εξαφάνιση της πράξης που ανακαλεί.

Η Διοίκηση μετά την ανάκληση έχει υποχρέωση να επανεξετάσει το θέμα με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε την ημέρα της έκδοσης της πράξης που ανακλήθηκε.

5 ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ 1983-1984:

Ο Αξιολογών Λειτουργός του αιτητή για τα χρόνια 1983 -1984 ήταν ο Δρ. Σ. Λοΐζου. Ειδικός Χειρουργός, υπεύθυνος του Χειρουργικού Τμήματος Λάρνακας, Προσυπογράφων Λειτουργός για το 1983 ο Δρ. Κ. Σκαρπάρης, Πρώτος Ιατρικός Λειτουργός Λάρνακας και για το 1984 ήταν ο κ. Α. Μαρκίδης - Διευθυντής. Ο τελευταίος, κατά παράβαση των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων, άλλαξε τη βαθμολογία σε έξι επί μέρους θέματα και το ενδιαφερόμενο μέρος έτσι φαίνεται ως "Εξαιρετος", χωρίς να έλθει σε οποιαδήποτε επαφή με τον Αξιολογούντα Λειτουργό. Τόσο η παρατυπία, όσο και το αποτέλεσμα της ήταν ουσιώδη - (Βλ. **Andreas Sekkides v. the Republic of Cyprus** (1988) 3 C.L.R. 2136). Ορθά η Επιτροπή αποφάσισε να μη λάβη υπόψη την εμπιστευτική έκθεση για το 1984.

Στην Εμπιστευτική έκθεση για το 1983, εκτός από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό, κάτω από το Μέρος VI Γενικά Παρατηρήσεις, που είναι για τη χρήση του οικείου προϊστάμενου, υπόγραψε ο κ. Μαρκίδης, ο Διευθυντής, χωρίς να κάμει οποιαδήποτε παρατήρηση. Το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε "Λίαν Καλός" (4-8-0). Για πρώτη φορά έθιξε το θέμα της εμπιστευτικής αυτής έκθεσης με την επιστολή του ημερομηνίας 28 Νοεμβρίου, 1987, η οποία στάλθηκε όχι ιεραρχικά όπως έπρεπε, αλλά κατ'ευθείαν στην Επιτροπή. Λήφθηκε από την Επιτροπή στις 14 Δεκεμβρίου, 1987. Η Επιτροπή αποφάσισε, όπως φαίνεται, να προβεί σε έρευνα. Η μόνη έρευνά της ήταν αναφορά στο Διευθυντή, ο οποίος, χωρίς να κάμει οποιαδήποτε έρευνα, ούτε καν να έλθει σε επαφή με τον Αξιολογούντα ή Προσυπογράφοντα Λειτουργό, απάντησε στις 4 Ιανουαρίου, 1988, ότι συμφωνεί με τα σχόλια του κ. Ηλιάδη. Στην επιστολή του ενδιαφερομένου μέρους, ημερομηνίας 28 Νοεμβρίου, 1987, αναφέρεται ότι η πρώτη προστριβή του και η πρώτη αναφορά στο θέμα της πληρωμής των εφημεριών ηγέρθη τον Απρίλιο του 1984. Είναι χαρακτηριστικό ότι για το 1983 αξιολογήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου, 1984, προσυπογράφηκε η αξιολόγηση στις 13 Φεβρουαρίου, 1984, και ο προϊστάμενος, ο Διευθυντής, προσυπογράφηκε στις 15 Φεβρουαρίου, 1984.

Οι καταγγελίες και τα παράπονα του ενδιαφερομένου μέρους στάληκαν από την Επιτροπή στο Υπουργείο Υγείας για έρευνα τον Ιούνιο του 1988, πολύ χρόνο μετά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Η έρευνα έγινε από τον κ. Μαλή Πρώτο Ιατρικό Λειτουργό Λάσνακας, που είναι άλλος από τον Λειτουργό που προσυπόγραψε την έκθεση του 1983. Η έκθεση του κ. Μαλή, ημερομηνίας 8 Ιουλίου, 1988, έχει ως ακολούθως:

“Επιθυμώ να αναφερθώ στην επιστολή σας με αρ. Φακ. Υ.Υ. 20.14.03 (2) και ημερ. 24.6.88 σχετικά με τις καταγγελίες του κ. Σπύρου Ηλιάδη Επιμελητή, εναντίον του κ. Συμεών Λοΐζου Ειδικού Ιατρού και να σας πληροφορήσω τα ακόλουθα όσον αφορά το θέμα της καταβολής επιδόματος αναμονής στους Χειρουργούς του Νοσοκομείου Λάσνακας.

Μέχρι την 31.12.82 η πληρωμή εγένετο επί εβδομαδιαίας βάσεως. Επειδή όμως οι ιατροί δεν ευρίσκοντο σε καθήκον αναμονής για ολόκληρη εβδομάδα, το αντίστοιχο επίδομα κάθε εβδομάδας επληρώνετο ο ιατρός που ευρίσκετο εν αναμονή τις περισσότερες μέρες της εβδομάδας.

Με τον τρόπο αυτό πιθανό στο τέλος ενός συγκεκριμένου μήνα να φαίνεται ότι ένας γιατρός επληρώθη περισσότερες ημέρες από ότι πραγματικά εργάσθηκε, αλλά η διαφορά καλύπτεται κατά τους επόμενους μήνες και ως εκ τούτου στο σύνολο ενός χρόνου δεν υπάρχει θέμα πληρωμής οιοδήποτε ιατρού (και εάν υπάρχει θα καλυφθή τον επόμενο χρόνο) όπως φαίνεται και στη συνημμένη κατάσταση του 1982.

Από το 1983 η πληρωμή εγένετο επί ημερησίας βάσεως μέχρι την 1.11.86 που άλλαξε ο τρόπος πληρωμής και γίνεται με βάση τις κλήσεις κάθε γιατρού.

Ως εκ τούτου, κατά την γνώμη μου, δεν έγινε καμιά παρατυπία σε βάρος οιοδήποτε ιατρού ή σε βάρος της Δημοκρατίας”.

ΠΛΑΝΗ ΠΕΡΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ:

Η παράλειψη να γίνει η δέουσα έρευνα, η οποία προξενεί έλλειψη γνώσης των ουσιαστών γεγονότων - (βλ., μεταξύ άλλων, **Photos Photiades and Co. and The Republic of Cyprus through**

5 The Minister of Finance, 1964 C.L.R. 102· *Haridimos Roditis etc. and K. Karageorghi etc. & 2 Others* (1965) 3 C.L.R. 230·
Nicos A. Nicolaidis and The Greek Registrar or the Co-
operative Societies and/or The Commissioner and Greek
 10 *Registrar of Cooperative Societies* (1965) 3 C.L.R. 585· *Christos*
Christides and The Republic of Cyprus, through The Director
of Inland Revenue Department of The Ministry of Finance
 (1966) 3 C.L.R. 732· *Georghios HadjiLouca and The Republic of*
 15 *Cyprus, through The Chairman of The Council of*
Reinstatement of Dismissed Civil Servants (1966) 3 C.L.R. 854·
Iordanis G. Iordanou v. Republic (Public Service Commission)
 (1967) 3 C.L.R. 245· *Republic (Public Service Commission) v.*
Kika Gava (1968) 3 C.L.R. 322. Μ. Στασινοπούλου “Δίκαιον των
 Διοικητικών Πράξεων”. (1951), σελ. 305) - έχει ως αποτέλεσμα,
 20 λόγω της παράβασης των αρχών του Διοικητικού Δικαίου, την
 ακύρωση της σχετικής διοικητικής πράξης. Πλάνη περί τα πράγ-
 ματα συνίσταται, είτε με τη λήψη υπόψη μη υφισταμένου γεγονό-
 τος είτε με τη μη λήψη υπόψη υπάρχοντος γεγονότος -
 (Οικονόμου “Ο Δικαστικός Έλεγχος της Διακριτικής Εξουσίας”
 (1965) σελ. 243).

25 Στις προαγωγές οι εμπιστευτικές εκθέσεις είναι ενδιάμεσες
 πράξεις και η εξακρίβωση της ακυρότητάς τους είναι νομική
 προϋπόθεση της εγκυρότητας της τελικής πράξης - (*Agrotis v.*
Electricity Authority (1981) 3 C.L.R. 503, σελ. 513·
Georgiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 16· *Christofides v.*
Republic (1985) 3 C.L.R. 1127. *Papacharalambous v. Republic*
 (1986) 3 C.L.R. 1042).

30 Η εμπιστευτική έκθεση είναι προπαρασκευαστική ενδιάμεση
 πράξη που προηγείται της τελικής απόφασης για προαγωγή
 και η ακύρωση ενδιάμεσης απόφασής της Επιτροπής αναφορι-
 κά με την εμπιστευτική έκθεση έχει ως αποτέλεσμα την ακύρω-
 ση της προαγωγής.

35 Στην παρούσα υπόθεση, αναφορικά με την εμπιστευτική
 έκθεση για το 1983, η Επιτροπή την απόρριψε, δεν την έλαβε
 υπόψη, χωρίς τη δέουσα έρευνα, και έτσι ενήργησε με ουσιώδη
 40 πλάνη περί τα πράγματα. Η Επιτροπή έκρινε το ενδιαφερόμε-
 νο μέρος ως εξαιρέτο ενώ η εμπιστευτική έκθεση του 1983 τον
 αξιολόγησε “Λίαν Καλός”.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ 1985:

Η έκθεση αυτή ετοιμάστηκε από τον Ανώτερο Ειδικό Χειρουργό Α. Καμμίτση στις 28 Ιανουαρίου, 1986, και προσυπογράφηκε από το Διευθυντή στις 29 Ιανουαρίου, 1986. 5
 Λήφθηκε από την Επιτροπή στις 31 Ιανουαρίου, 1986, και η προσβαλλόμενη προαγωγή αποφασίστηκε στις 4 Φεβρουαρίου, 1986. Ο κ. Καμμίτσης ανάλαβε καθήκοντα στο Νοσοκομείο Λάρνακας, όπου υπηρετούσε το ενδιαφερόμενο μέρος, στις 16 Αυγούστου, 1985. Μετατέθηκε από τις 15 Ιουλίου, 1985, αλλά 10
 λόγω της άδειάς του ανάλαβε καθήκοντα στις 16 Αυγούστου, 1985, όπως επιβεβαιώνει με σχετικήν επιστολή του προς το Αρχείο Προσωπικού ο Επαρχιακός Ιατρικός Λειτουργός Λάρνακας.

Ο Κανονισμός 5 των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων που ισχύουν από την 1ην Ιανουαρίου, 1980, προβλέπει:-

“5. Το Μέρος ΙΑ του τύπου ‘Β’ συμπληρούται υπό του αξιολογούμενου υπάλληλου, τα δε Μέρη ΙΒ και ΙΙ-ΙV συμπληρούνται υπό του Αξιολογούντος Λειτουργού υπό τον οποίον υπηρέτησεν ο αξιολογούμενος υπάλληλος διά περίοδον ουχί βραχυτέραν των έξι μηνών διαρκούντος του έτους εις το οποίον αναφέρεται η έκθεση. Εάν ο υπάλληλος υπηρέτησεν 25
 υπό τον Αξιολογούντα Λειτουργόν διά περίοδον βραχυτέραν των έξι μηνών, ο Αξιολογών Λειτουργός δέον όπως μεριμνήσῃ ώστε τα ρηθέντα Μέρη του σχετικού τύπου συμπληρωθούν εν συνεννοήσει μετά του Λειτουργού ή των Λειτουργών υπό τους οποίους ο αξιολογούμενος υπάλληλος υπηρέτησε 30
 κατά το υπόλοιπον της περιόδου του έτους εις τον οποίον αναφέρεται η έκθεση, το γεγονός δε τούτο δέον να αναφέρεται εις την εν τη εκθέσει περιεχομένην πιστοποίηση”.

Είναι παραδεκτό ότι ο Αξιολογών Λειτουργός, παραβαίνοντας τη ρητή αυτή πρόνοια, δεν έκαμε καμιά επαφή, ούτε συνάντηση με το Λειτουργό που είχε άμεση εποπτεία του ενδιαφερομένου μέρους από 1η Ιανουαρίου, 1985, πριν αναλάβει καθήκοντα στο Νοσοκομείο Λάρνακας ο κ. Καμμίτσης. Ο κ. Καμμίτσης αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος ως “Εξάίρετο”. 40
 Η αξιολόγηση είναι για το σύνολο του χρόνου. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις είναι αδιαίρετο έγγραφο με το νόημα ότι παρουν-

σιάζουν την αξία του υπαλλήλου για ολόκληρο τον ημερολογιακό χρόνο και όχι για μια οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίοδο του. Αυτός είναι και ο λόγος της θέσπισης και εφαρμογής του Κανονισμού 5 που αναφέρεται πιο πάνω.

5

Η εμπιστευτική αυτή έκθεση δεν παρουσιάζεται, ούτε λήφθηκε από την Επιτροπή ως αξιολόγηση του υπαλλήλου για την περίοδο από 16 Αυγούστου μέχρι 31 Δεκεμβρίου, αλλά για ολόκληρο το χρόνο.

10

Η παρατυπία αυτή και η παράβαση του Κανονισμού 5 είναι, στις περιστάσεις της υπόθεσης, ουσιώδης. Η εμπιστευτική αυτή έκθεση άσκησε ουσιώδη επιρροή στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης - προαγωγής και αυτό είναι κατάδηλο από το λεκτικό της ίδιας της απόφασης. Η εμπιστευτική έκθεση για το 1985, για τους πιο πάνω λόγους, δεν ήταν έγκυρη. (Βλ. Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 728 *Sekkides v. Republic* (ανωτέρω) και *Ανδρέας Χατζηδάς ν. Της Κυπριακής Δημοκρατίας*, (1989) 3 Α.Α.Δ. 1121).

15

20

Η απόφαση της Επιτροπής αναφορικά με την αξιολόγηση του ενδιαφερομένου μέρους βασίστηκε, όπως αναφέρεται στην απόφαση, "στις εξαιρετές εμπιστευτικές εκθέσεις του 1982 και 1985".

25

Στην παρούσα περίπτωση η εμπιστευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1985 είχε ουσιαστικά δυσμενή επίπτωση στην κρίση της Επιτροπής για τον αιτητή και υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους.

30

Μπορούσε να ειπωθεί ότι η έκθεση για το 1982 αναφέρεται μόνο στην περίοδο 23 Αυγούστου 1982 μέχρι 31 Δεκεμβρίου, γιατί από το 1979 μέχρι 23 Αυγούστου 1982, το ενδιαφερόμενο μέρος βρισκόταν στο εξωτερικό και δεν υπηρετούσε στην Κύπρο.

35

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ:

Στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται:-

40

"Η Επιτροπή, επέλεξε για προαγωγή στη θέση στην ειδικότητα της Ουρολογίας το Στύρο Ηλιάδη, που είναι ο αρχαιότερος από τους υποψηφίους στην ειδικότητα αυτήν,"

Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν δημόσιος υπάλληλος και υπηρετούσε από το 1974 ως Ιατρικός Λειτουργός, 2ης Τάξης. Το 1979 του παραχωρήθηκε υποτροφία στην Αγγλία για την ειδικότητα της Ουρολογίας. Ύστερα από τριάντισι χρόνια στην Αγγλία και αφού απέτυχε στις εξετάσεις, επέστρεψε χωρίς ειδικότητα Ουρολογίας. Στις 2 Μαρτίου, 1983, από το γραφείο του Διευθυντή στάληκε στο Διευθυντή Δημόσιας Υπηρεσίας Διοίκησης και Προσωπικού η ακόλουθη επιστολή:-

“Επιθυμώ να αναφερθώ στην υποτροφία που παραχωρήθηκε στον κ. Σπύρο Ηλιάδη, Ιατρικό Λειτουργό 1ης Τάξεως από το Ηνωμένο Βασίλειο για απόκτηση ειδικότητας στην ουρολογία και να σας πληροφορήσω ότι ο κ. Ηλιάδης απέτυχε στις τελικές εξετάσεις του και επέστρεψε στα καθήκοντά του από τις 23 Αυγούστου 1982. Ο κ. Ηλιάδης σχεδιάζει να ζητήσει κανονική άδεια για να μεταβεί πάλι στο Ηνωμένο Βασίλειο και να παρακαθήσει στις εξετάσεις αυτές με την πρώτη ευκαιρία”.

Στις 29 Νοεμβρίου, 1982, εκδόθηκε από το Διευθυντή της Διεύθυνσης Υγιεινής της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης βεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έλαβε μέρος στις εξετάσεις για τη χορήγηση της ειδικότητας Ουρολογίας στις 21 Οκτωβρίου, 1982, και η αρμόδια αρχή τον έκρινε ικανό. Ως εκ τούτου δεν μπορούσε να έχει πείρα στην Ουρολογία πριν από το τέλος Νοεμβρίου του 1982.

Στις 2 Αυγούστου, 1983, η Επιτροπή αποφάσισε την προαγωγή του ίδιου ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Επιμελητή (Ειδικότητα Χειρουργικής). Στις 27 Αυγούστου, 1983, ανακάλεσε την απόφαση αυτή, γιατί ο κ. Σπύρος Ηλιάδης δεν κατείχε τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Ο Τίτλος “Ιατρικής Ειδικότητας Ουρολογίας” του ενδιαφερομένου μέρους εκδόθηκε από τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης στις 20 Φεβρουαρίου, 1986 - (βλ. Ερυθρούν 60 στον προσωπικό του φάκελο). Το Ιατρικό Συμβούλιο Κύπρου, στις 5 Μαρτίου, 1987, εξέδωσε πιστοποιητικό που αναγνωρίζει το ενδιαφερόμενο μέρος ως Ειδικό στην Ουρολογία. Τα πιο πάνω στάληκαν από το ενδιαφερόμενο μέρος στην Επιτροπή στις 18 Ιουνίου, 1987 - (βλ. Ερυθρούν 63).

Ο αιτητής έχει, εκτός των άλλων προσόντων στα οποία θα

γίνει αναφορά πιο κάτω, τίτλο Ειδικότητας στην Ουρολογία. Από τον Αύγουστο του 1978 υπηρετούσε ως έκτακτος Ιατρικός Λειτουργός στην Ουρολογική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας, η οποία είναι η μοναδική στις Ιατρικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας. Αναφορικά με την έκταση των δραστηριοτήτων του, την πείρα και την απόδοσή του εύγλωττη είναι η έκθεση σύσταση του Ανώτερου Ειδικού Ουρολόγου, Διευθυντή της Ουρολογικής Κλινικής, ημερομηνίας 31 Αυγούστου, 1985 (Ερυθρούν 1Ε και 1Ζ στο φάκελο του αιτητή). Ο Διευθυντής δήλωσε στην Επιτροπή ότι ο αιτητής ήταν “Εξαιρέτος”.

Η θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής.

Θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής σκοπό έχουν να προσελκύσουν ικανούς υποψήφιους στη Δημόσια Υπηρεσία και ταυτόχρονα να δώσουν ευκαιρία επαγγελματικής ανέλιξης στους ικανούς και κατάλληλους δημόσιους υπαλλήλους - (βλ. **Republic and Another v. Aristotelous** (1982) 3 C.L.R. 497). Εκτός εάν ο νόμος ορίζει διαφορετικά, οι εντός της Υπηρεσίας δεν μπορούν να τυγχάνουν προτεραιότητας. Η Επιτροπή έχει καθήκον να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή σε κενή θέση. Το συμφέρον της Υπηρεσίας και του κοινού εξυπηρετείται με ικανούς προσοντούχους δημόσιους υπαλλήλους και αυτό το συμφέρον πρέπει να εξυπηρετεί και η επιλογή από την Επιτροπή - (βλ. **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, στην οποία αναφέρεται όλη η προηγούμενη νομολογία).

Η αρχαιότητα είναι ένα από τα νομοθετημένα κριτήρια σε περιπτώσεις προαγωγών στις οποίες όλοι οι κρινόμενοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Στην περίπτωση που υποψήφιοι είναι πρόσωπα εντός της Υπηρεσίας και πρόσωπα εκτός της Υπηρεσίας, οι εκτός της Υπηρεσίας, δικαιούνται σε ίσον μέτρο κρίσης. Η υπηρεσία του δημόσιου υπαλλήλου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πλεονέκτημα για να βαρύνει την πλάστιγγα υπέρ της προαγωγής του. Μπορεί μόνο να ληφθεί υπόψη για σκοπούς εκτίμησης της πείρας και ικανότητάς του να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης - (βλ. **Pantazis v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 2272).

Ο αιτητής είχε μεγαλύτερη και ουσιαστικά υπέρτερη πείρα στην Ουρολογία, έστω και αν οργανικά δεν ήταν δημόσιος

υπάλληλος.

Η ανάκληση της προαγωγής της 4ης Φεβρουαρίου, 1986, εξαφάνισε αναδρομικά και επανάφερε τη νομική κατάσταση όπως ήταν το χρόνο της έκδοσης της πράξης που ανακλήθηκε. Ο αιτητής στις 4 Φεβρουαρίου, 1986, δεν ήταν δημόσιος υπάλληλος. Υπηρετούσε ως έκτακτος. 5

Στις 29 Μαρτίου, 1986 δυνάμει του Άρθρου 3 του περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Αρ. 160/85), προσφέρθηκε στον αιτητή διορισμός στη μόνιμη (Ταχτ. Προύπ.) θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, αναδρομικά από 8 Νοεμβρίου, 1985. Ο αιτητής αποδέχτηκε την προσφορά στις 9 Απριλίου, 1986, και τελικά ο διορισμός του εκδόθηκε στις 17 Απριλίου, 1986. 10 15

Η Επιτροπή έσφαλλε και η πράξη της προαγωγής πάσχει από πλάνη περί το νόμο γιατί:-

- (α) Έλαβε υπόψη ότι ο αιτητής στις 4 Φεβρουαρίου, 1986, ήταν δημόσιος υπάλληλος, ενώ κατά το χρόνο της λήψης της απόφασης που ανακλήθηκε δεν ήταν. 20
- (β) Σύγκρινε την αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και του αιτητή, πράγμα ανεπίτρεπτο, επειδή ο αιτητής υπόβαλε την αίτηση για πρώτο διορισμό και ήταν υποψήφιος εκτός της Υπηρεσίας. 25
- (γ) Η πράξη της σύγκρισης της αρχαιότητας στις δοσμένες περιστάσεις της υπόθεσης παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης, έστω και αν ακόμα ήταν κατά νόμο επιτρεπτή η σύγκριση. 30
- (δ) Η Επιτροπή ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την ουσιαστική υπηρεσία του ενδιαφερομένου μέρους και του αιτητή στην Ειδικότητα της -- Ουρολογίας στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας της Δημοκρατίας. 35

ΠΡΟΣΟΝΤΑ: 40

Το σχέδιο υπηρεσίας προνοεί τα απαραίτητα προσόντα

για να μπορεί ένας αιτητής να είναι υποψήφιος για τη θέση. Προσόν που δεν προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα είναι στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας του υποψηφίου για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. Λαμβάνεται υπόψη στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή. Αν ο νομοθέτης είχε σκοπό να περιορίσει το κριτήριο "προσόντα" σε εκείνα που προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας θα το έκανε ρητά, αλλά τότε δεν θα μπορούσε να γίνει αξιολόγηση με βάση τα προσόντα. Η διορίζουσα αρχή δεν δικαιούται να παραγνωρίζει την κατοχή από υποψήφιο τέτοιων προσόντων, τα οποία σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων της θέσης, αλλά πρέπει να τα συνεκτιμά με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379, *Michaeloudis v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 963· *Michael Michaelides and Another v. The Republic of Cyprus* (1987) 3 C.L.R. 2170· *Nicos Dometakis v. The Republic of Cyprus*, (1988) 3 C.L.R. 1673, *Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Πέτρου Παπαμιχαήλ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 823, *Μίχης Ζαπίτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098· *Ιωάννης Κ. Ιωνά και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775).

Η Επιτροπή παραγνώρισε τα προσόντα του αιτητή. Ο αιτητής έχει Γενική Ιατρική, Γενική Χειρουργική, Ειδικότητα στη Ουρολογία και υποειδικότητα στην Πρωκτολογία. Τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους είναι Γενική Ιατρική και το τίτλος Ουρολογίας από τη Θεσσαλονίκη, όπως έχει αναφερθεί ενωρίτερα.

Για ανακεφαλαίωση αναφέρω: Η Επιτροπή χωρίς τη δέουσα έρευνα απόρριψε και δε βασίστηκε στην εμπιστευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1983 που τον αξιολογούσε "Λίαν Καλός" και έτσι ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα. Δέχθηκε χωρίς κρίση την εμπιστευτική έκθεση για το 1985, που όπως έχω αναφέρει είναι άκυρη, γιατί πάσχει από ουσιώδη παραβίαση Κανονισμού και άσκησε ουσιώδη επιρροή στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της και βάσι- σε την απόφασή της στην αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους, κριτήριο απαράδεκτο στη σύγκριση μεταξύ υποψηφίου εκτός Υπηρεσίας και υποψηφίου εντός της Υπηρεσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη το κριτήριο της αρχαιότητας, στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης. Αναφορικά με την πείρα που αποκτήθηκε από υπηρεσία στην Ουρολογία στις Υπηρεσίες Υγείας της Δημοκρατίας, η Επιτροπή ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα ή/και τα ευρήματά της όσον αφορά τα γεγονότα στο σημείο αυτό είναι αντίθετα με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της. Η Επιτροπή παραγνώρισε τα προσόντα του υποψηφίου και το τεκμήριο της κανονικότητας της διαδικασίας και της νομιμότητας, το οποίο είναι μαχητό έχει εκτοπισθεί από το ενώπιον του Δικαστηρίου υλικό. Τελικά η Επιτροπή στην περίπτωση αυτή απότυχε να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο. Ο αιτητής έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσβαλλόμενη προαγωγή ακυρώνεται δυνάμει του Άρθρου 146.4 του Συντάγματος.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη προαγωγή ακυρώνεται χωρίς έξοδα.